

“Kung minsan ipinapalagay ng mga tao na masamang hatulan ang iba sa anumang paraan. Bagama’t totoo na hindi ninyo dapat hatulan o husgahan ang iba nang wala sa katwiran, kakailanganin ninyong magpasiya kung nararapat ang mga ideya, sitwasyon, at tao sa buong buhay ninyo. . . .

“Ang paghusga o paghatol ay mahalagang paggamit ng inyong kalayaang pumili at nangangailangan ng hustong pag-iingat, lalo na kapag hinuhusgahan o hinahatulan ninyo ang ibang mga tao. Lahat ng paghatol ninyo ay dapat magabayan ng matwid na mga pamantayan. Alalahanin na tanging Diyos lamang, na nakababatid sa nilolob ng isang tao, ang makagagawa ng huling paghatol sa mga tao (tingnan sa Apocalipsis 20:12; 3 Nephi 27: 14; D at T 137: 9). . . .

“. . . Hangga’t kaya ninyo, hatulan ang mga sitwasyon ng mga tao sa halip na ang mga tao mismo. Hangga’t maaari, iwasang humatol hanggang sa magkaroon kayo ng sapat na kaalaman sa katotohanan. Pakiramdamang lagi ang paghihikayat ng Banal na Espiritu, na siyang gagabay sa inyong mga pasiya” (*Tapat sa Pananampalataya: Isang Sanggunian sa Ebangheyo* [2004], 128–29).

“Kung minsan ipinapalagay ng mga tao na masamang hatulan ang iba sa anumang paraan. Bagama’t totoo na hindi ninyo dapat hatulan o husgahan ang iba nang wala sa katwiran, kakailanganin ninyong magpasiya kung nararapat ang mga ideya, sitwasyon, at tao sa buong buhay ninyo. . . .

“Ang paghusga o paghatol ay mahalagang paggamit ng inyong kalayaang pumili at nangangailangan ng hustong pag-iingat, lalo na kapag hinuhusgahan o hinahatulan ninyo ang ibang mga tao. Lahat ng paghatol ninyo ay dapat magabayan ng matwid na mga pamantayan. Alalahanin na tanging Diyos lamang, na nakababatid sa nilolob ng isang tao, ang makagagawa ng huling paghatol sa mga tao (tingnan sa Apocalipsis 20:12; 3 Nephi 27: 14; D at T 137: 9). . . .

“. . . Hangga’t kaya ninyo, hatulan ang mga sitwasyon ng mga tao sa halip na ang mga tao mismo. Hangga’t maaari, iwasang humatol hanggang sa magkaroon kayo ng sapat na kaalaman sa katotohanan. Pakiramdamang lagi ang paghihikayat ng Banal na Espiritu, na siyang gagabay sa inyong mga pasiya” (*Tapat sa Pananampalataya: Isang Sanggunian sa Ebangheyo* [2004], 128–29).

“Kung minsan ipinapalagay ng mga tao na masamang hatulan ang iba sa anumang paraan. Bagama’t totoo na hindi ninyo dapat hatulan o husgahan ang iba nang wala sa katwiran, kakailanganin ninyong magpasiya kung nararapat ang mga ideya, sitwasyon, at tao sa buong buhay ninyo. . . .

“Ang paghusga o paghatol ay mahalagang paggamit ng inyong kalayaang pumili at nangangailangan ng hustong pag-iingat, lalo na kapag hinuhusgahan o hinahatulan ninyo ang ibang mga tao. Lahat ng paghatol ninyo ay dapat magabayan ng matwid na mga pamantayan. Alalahanin na tanging Diyos lamang, na nakababatid sa nilolob ng isang tao, ang makagagawa ng huling paghatol sa mga tao (tingnan sa Apocalipsis 20:12; 3 Nephi 27: 14; D at T 137: 9). . . .

“. . . Hangga’t kaya ninyo, hatulan ang mga sitwasyon ng mga tao sa halip na ang mga tao mismo. Hangga’t maaari, iwasang humatol hanggang sa magkaroon kayo ng sapat na kaalaman sa katotohanan. Pakiramdamang lagi ang paghihikayat ng Banal na Espiritu, na siyang gagabay sa inyong mga pasiya” (*Tapat sa Pananampalataya: Isang Sanggunian sa Ebangheyo* [2004], 128–29).